

भाष्यम् “गुञ्जाफलप्रमाणस्तु दशपत्रिगुञ्जकान् ।
पद्मरागस्तुलयति यथापूर्वं महागुणः । क्रोष्टुकोल
फलाकारो द्वादशाष्टाभिगुञ्जकान् । पद्मरागस्तुलयति
यथापूर्वं महागुणः । वद्रीफलतुल्यो यः खरदिग्-
वस्तुमापकः । तथा धात्रीफलत्रिंशद्विंशतिद्वष्टमा-
पकः । तथाजफलतुल्यो यो वङ्गपञ्चैकमापकः ।
ताम्बूलफलमानो यश्चतुस्त्रिंशद्विंशतोलकः । विस्वीफल-
समाकारो वसुधद्विंशतोलकः । अतः परं प्रमाणेन
मानेन च न लभ्यते । यदि लभ्येत पुण्येन तदा सिद्धि-
भवाम्बुयात् । केचिच्चारुतराः सन्ति जातीनां प्रति-
रूपकाः । विजातयः प्रयत्नेन विद्वांस्तानुपलक्षयेत् ।
कलसपुरोद्भवसिंहलतम्बुरुद्रेथोत्पलसक्तमासीयाः । श्री-
पर्णिकायाः सडशा विजातयः पद्मरागाणाम् । तृणोप-
शर्गात् कलसाभिधानमाताम्भवादापि तम्बुरुद्रेथम् ।
काष्णप्रतिष्ठायां सिंहलदेशजातं सक्ताभिधानं नभसः स्वभा-
वात् । श्रीपर्णिकं दीप्तिनिराकृतित्वा द्विजातिविज्ञा-
नस्य एष भेदः” । तथा “स्नेहप्रदेहो मृदुता लघुत्वं
विजातिविज्ञं खलु सर्वजन्यम् । यः श्यामिकां पृथ्वति
पद्मरागो यो वा तृषाणाभिध चूर्णमध्यः । स्नेहप्रदिधो
न च यो विभाति यो वा मृष्टः प्रजहति दीप्तिम् ।
आक्रान्तमूर्द्धा च तथाङ्गुलिस्थः यः कालिकां पार्श्वगतं
विभर्ति । सस्याय चोत्क्षेपयानुवृत्तिं विभर्ति यः
सर्वगुणानतीव । तल्यप्रमाणस्य च तल्यजाते यो वा
गुरुत्वेन भवेत् तल्यः । प्राप्यापि रत्नाकरजां खजातिं
लघुत्वे गुरुत्वेन युगेन विद्वान् । अप्रणयप्रति सन्देहे
शिलायां परिषर्षयेत् । घटो योऽत्यन्तशोभावान् परि-
माणं न मुञ्चति । स ज्ञेयः शुद्धजातिस्तु ज्ञेयाशान्ये
विजातयः । खजातकसम्युत्वेन विनिखेदा परस्परम् ।
वज्रं वा कुरुविन्दं वा विमुच्यान्योन्यकेन चेत् । न शक्यं
लेखनं कर्तुं पद्मरागेन्द्रनीलयोः । जात्यस्य सर्वेऽपि
मथेन जातु विजातयः कान्तिसमानवर्णाः । तथापि
नानाकरणार्थमेव भेदप्रकारः परयोः प्रदिष्टः । गुणोप-
पन्नेन सहावबद्धो मणिस्तु धातौ विगुणेन जात्यः । न
कौस्तुभेनापि सहावबद्धं विद्वान् विजातिं बिभ्रयात्
कदाचित् । चण्डाल एकोऽपि यथा द्विजातीन् समेत्य
भूरीनपहन्त्ययत्नात् । तथा मणीन् भूरिगुणोपपन्नान्
शक्नोति विद्रावयितुं विजातः” । तस्य मूलम् “बाला-
क्रीभिस्तुल्यं कृत्वा दर्पणं धारयेन्मणिम् । तल कान्ति-

विभागेन छायाभागं विनिर्दिशेत् । वज्रस्य यत्तण्डुल-
संख्ययोक्तं मूल्यं ससन्नेपितगौरवस्य । तत् पद्मरागस्य
गुणान्वितस्य स्थान्मापकाख्यातलितस्य मूल्यम् । वज्रमूल्यं
पद्मरागस्य सगुणस्य प्रकीर्तितम् । तावन्मूल्यं तथा
शुद्धे कुरुविन्दे विधीयते । सगुणे कुरुविन्दे च याव-
न्मूल्यं प्रकीर्तितम् । तावन्मूल्यं चतुर्थांशहीनं स्याद्वै
सुगन्धिके । यावन्मूल्यं समाख्यातं वैश्ववर्णं च स्वरिभिः ।
तावन्मूल्यं चतुर्थांशात् हीयते मृदुजन्मनि । पद्मरागः
पलं यस्तु धत्ते लाक्षारसप्रभः । कार्पाषणसहस्राणि
त्रिंशन्मूल्यं लभेत सः । इन्द्रनीलकण्डाशः कर्षित्य
धृतो मणिः । द्वाविंशतिसहस्राणां तस्य मूल्यं विनि-
र्दिशेत् । एको नोनूयते यस्तु जवाकुसुमसन्निभः ।
कार्पाषणसहस्राणि तस्य मूल्यं चतुर्दश । बालादित्य
दुतिनिभः कर्षं यस्तु प्रतुल्यते । कार्पाषणशतानान्तु
मूल्यं सङ्गिः प्रकीर्तितम् । यस्तु दाडिमपुष्पाभः कर्षा-
द्धेन तल सन्निभः । कार्पाषणशतानान्तु विंशतिं मूल्य-
मादिशेत् । चत्वारो मापका यस्तु रक्तोत्पलदलप्रभः ।
मूल्यं तस्य विधातव्यं स्वरिभिः शतपञ्चकम् । हिमाप्रको
यस्तु गुणैः सर्वैरेव समन्वितः । तस्य मूल्यं विधातव्यं
द्विशतं तत्त्ववेदिभिः । मापकैकमितो यस्तु पद्मरागो
गुणान्वितः । शतैकसन्निभं वाच्यं मूल्यं रत्नविचक्षणैः ।
अतो न्यूनप्रमाणास्तु पद्मरागा गुणोत्तराः । स्वर्ण-
दिगुणमूल्येन मूल्यं तेषां प्रकल्पयेत् । कार्पाषणः समा-
ख्यातः पुराणद्वयसन्निभः । अन्ये कुसुमपानीयमङ्गि-
षोदकसन्निभाः । कार्पाषा इति विख्याताः स्फटिक-
प्रभावाश्चेत् । तेषां दोषान् गुणान् वापि पद्मराग-
वदादिशेत् । मूल्यमत्यन्तं विज्ञेयं धारणेऽल्यफलं तथा ।
अङ्गुलत्रियवैश्यान्त्यासुतर्धं ये प्रकीर्तिताः । चतुर्विधे-
र्द्धपतिभिर्धायां सम्पत्तिहेतवे । अतोऽन्यथा धृतः
कुर्याद्दोगशोकमयक्षयम्” अतः तस्य लीवत्वमप्युक्तम् ।

पद्मरेखा स्त्री पद्माकारा रेखा शा०त० । हस्तस्थितपद्मा-
काररेखायाम् ।

पद्मलाञ्छन पु० पद्मं विष्णु कर्मान् वा लाञ्छनमस्य । १३-
ह्नाणि २२२२ ३३३३ ४४४४ च भेदि० पुनरायां
इल्लत्तयां ७४४४४४ च स्त्री भेदि० पद्मरेखायुक्ते वि०
पद्मवर्णक वि० पद्मलेख वर्णोऽस्य कप् । १३कमलतल्यवर्ण-
युक्ते । पद्मं वर्णां वर्णार्थं यस्य कप् । २५५५५५ जटा०
पद्मवासा स्त्री पद्मं वासोऽस्याः । १५५५५५यां २५५५५५